

[Arbejdsministeren]

og også tage ansvar for, at der var nogle henvisninger til nogle numre, som ikke var så præcise, som de burde være.

Det er ikke nogen stor sag, må jeg sige til hr. Poul Nødgaard.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Arbejdsministeren kan være glad for, at de andre ordførere giver ministeren ret i, at der er tale om tekniske ændringer. Det kan jeg også godt give ret i.

Men det bortforklarer ikke, at de ting, vi ser her i dag, burde vi ikke have set og havde vi ikke set; hvis man, da man for et år siden lavede den her lov, havde set sig ordentligt for. Det er det, jeg vil fremføre.

Selvfølgelig kan vi alle sammen lave fejl. Jeg håber bare ikke, vi ser ret meget af den slags. Der må være check i ministerierne på, at lovforslagene, der fremsættes for det høje Folketing, er i orden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 30:

Forslag til lov om ændring af lov om tillæg til borgerlig straffelov angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed og lov om straf for krigsforbrydelser. (Afskaffelse af dødsstraf).
Af justitsministeren (Erling Olsen).
(Fremsat 14/10 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Lise Hækkerup (S):**

Det forslag, som behandles nu, synes måske i første omgang at høre til bagatellerne, idet det tilsyneladende kun drejer sig om nogle ganske få paragrafændringer. Men hvis det gennemføres, har forslaget international bevågenhed og nogle mere vidtrækkende visioner end umiddelbart synligt. Det drejer sig kort og godt om afskaffelse af dødsstraffen.

Danmark afskaffede ganske vist i 1978 adgangen til at idømme dødsstraf i den borgerlige straffelov såvel som i den militære straffelov. Det, der behandles i dag, er det såkaldte straffelovstillæg fra 1946, ifølge hvilket der var hjemmel til at anvende dødsstraf for forbrydelser begået under og umiddelbart efter besættelsen. De personer, som måtte være tilbage, og som måtte være hjemfaldne til straf for forbrydelser begået i tidsrummet 9. april 1940 til 1. juni 1947, kan stadig væk retsforfølges efter denne lov, men straffen kan efter denne ændring højst blive fængsel på livstid.

Ved gennemførelsen af lovændringen ratificerer vi yderligere FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder, hvori der står: »Enhver deltagerstat skal tage alle nødvendige skridt til at afskaffe dødsstraf inden for sin jurisdiktion.«

Derfor kaldte jeg i min indledning lovændringen vidtrækkende og visionær. Når loven træder i kraft, hører vi ikke mere til de sortlistede lande. Af samme grund anbefaler jeg på Socialdemokratiets vegne forslaget til vedtagelse.

Fischer (KF):

Den konservative folketingsgruppe kan støtte justitsministerens forslag ud fra begrundelsen, at Danmark skal kunne ratificere den anden valgfri protokol til FN-konventionen om borgerlige og politiske rettigheder.

Ved vores støtte til lovforslaget tages der ikke stilling hverken for eller imod visse dele af retsopgøret efter besættelsen. Enhver kan have sin mening om den lovgivning, der dengang blev vedtaget med tilbagevirkende kraft, blandt andet for i en række tilfælde med dødsstraf at kunne straffe grusomme handlinger foretaget i fjendens tjeneste under besættelsen.

Politisk set er tiden for en sådan diskussion for længe forpasset. Vi går hermed heller ikke ind i den særlige problemstilling om i krigstid